04/03/2025

Митрополит Јоаникије: Са Божјим благословом, почнимо Часни пост онако како нас Црква позива и учи

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 2. марта 2025. љета Господњег, у Недјељу праштања, служио је Свету архијерејску литургију у Цетињском манастиру, уз саслужење Његовог преосвештенства Епископа диоклијског г. Пајсија, архимандрита Варнаве (Дамјановића), игумана манастира Трескавац из Епархије бихаћко-петровачке и свештенослужитеља Митрополије црногорско-приморске.

У току Свете службе Божије Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је миропомазао новокрштеног Вуксана Кнежевића, а бесједом након читања Јеванђеља поучио вјерни народ о предстојећем Васкршњем посту и припреми за тај подвиг:

„У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ова недјеља прије почетка Часнога поста по много чему је једна велика вододјелница, једна велика раскрсница, један моменат од кога треба да

храбро искорачимо напријед у нашем духовном животу, да бисмо доживјели промјену на боље. Да бисмо исправили наша дјела и наше мисли, да би цио наш живот кренуо у правцу испуњавања Божијих заповијести, односно испуњавања смисла нашега живота.

Ова недјеља већ сада, иако је почетак поста, једном златном нити везује нас за велики празник Васкрсења Христовог. Започињемо, драга браћо и сестре, Велики и часни и спасоносни пост, свијетли хришћански пост, припремајући тако своје душе и своја срца за празник Васкрсења Христовог. Празник Христове побједе над смрћу у којем је и наша побједа јер нас је Господ удостојио Својим васкрсењем да будемо саучесници, судионици, сапричасници Његовога васкрсења, Његове побједе над смрћу и Његове вјечне славе.

Али који је начин од памтивијека освештан да своје душе припремимо за највеће догађаје у нашем животу, али и у нашој вјери? За највеће празнике, који је начин да се поправимо, исправимо, да се облагородимо?

Прије свега што ћемо повести једну оштрију борбу са собом, са својим лошим навикама, са оним што нас везује и понижава као људе, као боголике личности. Човјек понекад чини такве гријехе, и види се да се испунио таквих мана и пакости, да понекад може изгледати страшније од било које крволочне звјерке, која задави другу животињу, поједе је, наједе се и онда, докле опет не огладни, неће никога да дира. А човјек може до те мјере да се изопачи, да се никада не може наситити људске крви. То, нажалост, видимо у цијелом свијету, откад траје људска историја, да се пролива људска крв и да човјек негдје у дубини душе је томе склон, свако од нас. То су последице прворођнога гријеха, због тога нас је Господ, због тога преступа првобитног, изагнао из Раја.

Управо ова недјеља је посвећена Рају. Црквене пјесме на вечерњој служби уочи овога празника, и на јутрењој, са таквим дирљивим настројењем, пјевају о том моменту када је Адам био изагнан из Раја и како је издалека гледао на рајске красоте којих се лишио због свога гријеха, кад је видио свој пад и зажелио опет да уђе у Рај. И Господ му је то омогућио, али кроз једну доста озбиљну дисциплину.

Треба озбиљно да схватимо овај позив Божији да се поправимо, а управо је то пост и молитва. Јер постом тјелесним укрођавамо своје тијело и тјелесне прохтјеве и похоте обуздавамо, колико је год то нама могуће, а молитвом оплемењујемо своју душу. Заправо, од тјелесног поста треба да се уздигнемо

и до духовнога поста.

Доста лако ми савладамо тјелесни пост. Зашто? Зато што је он користан, видимо одмах чим мало научимо да постимо да смо се растеретили, да смо здрави, да смо лакши, да смо полетнији. То је оно кад дође човјек који се својом недисциплином запустио, упропастио, отежао, па се онда појавиле и разне болести, прво што му љекар каже је дијета. Ипак наш пост се веома много разликује од те дијете, али видите заповједа се, некако и у медицини је познато, да је пост драгоцјен, да је здрав и да се човјек ослобађа од сувишка јела и пића, ослобађа се и килаже. Данас је највећи проблем људима да скину килажу, то је тешка мука, дотле смо дошли. Ја памтим оно вријеме, одрастао сам на селу, никад ни једнога човјека нисам видио ко има вишка кила, него би се рекло да има мање него што треба. А ево дошло вријеме и то нас је оптеретило, све скоро редом. Међутим, значај овога поста није у томе, јесте веома важно да научимо да постимо тјелесни пост и да га држимо како ваља, али треба да се уздигнемо до степенице духовнога поста.

А шта то значи? Да постимо од злобе, да постимо од пакости, да постимо од сувишних брига које нас оптерећују, да доста тога што ми сами не можемо ријешити, а имамо много тога што сами не можемо ријешити, препустимо милости Божијој. Призивати милост Божију, а кад она притекне онда нам разријеши све наше проблеме, муке и патње, кад нас она само мало дотакне ево новога живота, ево нове радости. И кад се ослободимо злобе, пакости и мржње, а због тога је ова недјеља и недјеља праштања, онда нам је много лакше, онда то може да буде почетак новога дјела, али и почетак новога живота, драга браћо и сестре.

Да поједноставимо, за почетак поста Света црква препоручује, налаже, да тражимо опроштај једни од других, ако нијесмо гријешили дјелима или ријечима, а врло могуће и да јесмо, и то је људски, људи смо грешни, али сигурно јесмо мислима, својим манама нешто пореметили и у нашем односу са ближњима. Дакле, да тражимо опроштај једни од других, да се ослободе наше савјести, да се измиримо, на том темељу да започнемо овај Часни пост.

Иако је ово доста строг пост, доста строга дисциплина, таман онолико колико нама треба да осјетимо да се догодила промјена у нашем животу, што се тиче тјелесног поста, овај пост цијело вријеме наглашава, позива да се научимо постити духовним постом, да се миримо једни са другима, да душе своје чистимо од свих лоших мисли, лоших навика. Да срца своја спремимо за стан Богу живоме, да се у њега населе добре мисли, добре навике, благе ријечи и добро настројење према свима, да имамо снаге да превазилазимо

све наше међусобне неспоразуме. И тако ћемо сигурно ићи напријед и тако ће нам сигурно овај пост бити на спасење и донијеће нам велику радост и велику благу, дивну промјену у нашим животима.

Тако, драга браћо и сестре, са Божјим благословом да почнемо овај пост онако како нас Црква позива и учи својим вјековним искуством. Оно што ми говоримо, то смо наслиједили од наших предака, иза тога стоји огромно искуство, искуство вјековно, не говоримо ништа своје, него само оно што смо наслиједили и трудимо се да разумијемо то што смо наслиједили. У много чему смо се удаљили од Јеванђеља Божијег, па много шта и не разумијемо, али ако се трудимо, даће Бог, Бог ће нас просвјетлити, даровати од своје мудрости, од своје милости.

Нека буде срећан овај празник и овај почетак Часнога поста и нека буде срећно и благословено крштење малога Вуксана. Нови члан Цркве, који се данас крстио овдје, нека расте, нека напредује, нека буде добар момак, добар човјек и нека донесе радост својим родитељима и својој Цркви и своме народу. Амин, Боже дај на многаја љета!“

mitropolija.com